

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.243/2019/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2020. év január hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 26.B.531/2019/10. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre enyhíti, melynek végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 26.B.531/2019/10. számú, 2019. július 2. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 160. § (1), (2) bekezdés i.) pontja szerinti emberölés bűntette miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, amelyből a vádlott legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentés végett, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés enyhítése érdekében fellebbezett.

Az elsőfokú ítélet elleni jogorvoslat bejelentésére az ügyész három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.633/2019/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az ítélet tényállása megalapozott, a bűnösségre vont következtetés okszerű, a cselekmény jogi minősítése törvényes. Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények helyes értékelésével megfelelő büntetést szabott ki. Az ügyészség az átiratban azt is bejelentette, hogy az esetleges nyilvános ülésen nem kívánnak részt venni.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi indítvánnyal egyezően elsőként tanácsülésre tűzte az ügyet, de a védő és a vádlott indítványára nyilvános ülést tűzött ki (Be. 598. § (4), (5) bekezdés).

A védő a nyilvános ülést megelőzően becsatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben fellebbezését akként módosította, hogy azt kizárólag a büntetés enyhítése végett tartotta fenn. Kifejtette, hogy a bűncselekmény minősítésének volt olyan jogtörténeti stádiuma, amikor az privilegizált esetnek minősült, kedvezőbb büntetési tétellel. Hivatkozott arra is, hogy az elkövetés helye szerinti szabályok jelenleg is privilegizált esetként kezelik az újszülött gyermek megölését, 6 hónaptól 5 évig terjedő büntetési tételkeret mellett.

A fellebbezések a büntetés enyhítése tekintetében alaposak voltak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 590. § (1), (2) bekezdése szerint az ügyet teljes körben felülbírált, mivel a védő módosított fellebbezése mellett a vádlott felmentést célzó fellebbezése továbbra is joghatályos volt.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén a védő fenntartotta fellebbezését. Az írásbeli indokolást annyiban egészítette ki, hogy a vádlott rendezett körülmények között, édesapjával közös háztartásban él, két éve azonos munkahelyen dolgozik. Kiemelte az elkövetéskori beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságát és éretlen személyiségének elkövetést elősegítő szerepét. Utalt arra is, hogy a sértett fejletlen volt, lehet, hogy a korai születést nem élte volna túl. Hivatkozott még az időmúlásra és arra, hogy a vádlott egyedül volt az idegen környezetben családi és baráti támogatás nélkül.

A vádlott nem kívánt élni az utolsó szó jogával.

A Fővárosi Ítéltábla az ügy felülbírálata során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság alapos, körültekintő és teljes bizonyítási eljárást folytatott le. A vádlott tagadásával szemben az orvosszakértői véleményekre, a tanúk vallomására és az okiratokra alapítottnan hibamentes tényállást állapított meg, és megfelelően megindokolta a vádlott előadásának/védekezésének elvetését is.

Az újszülött élve jött a világra, mivel tüdeje átlélegzett állapotban volt, a nyaka körül észlelt és a szakvéleményben is rögzített nyomok, pontszerű beverzések csak élő, keringéssel rendelkező szervezetben keletkezhetnek. A vádlott vallomásával ellentétben az újszülött élve jött a világra, életjeleket mutatott reális túlélési esélye volt, és halála a vádlott magatartása révén következett be.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, a megállapított tényállás hiánytalan és megalapozott, amely irányadó volt a másodfokú felülbírálatban.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is (tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett) emberölés büntetéként.

Az elsőfokú bíróság feltárta és felsorolta a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket, így helyesen hivatkozott arra az enyhítő tényezőre is, hogy a vádlott fiatal felnőtt korú volt az elkövetésnél, azonban ennek következményeit csak részben vonta le a szankció meghatározásakor.

Itt szükséges utalni az Európa Tanács R. (2003) 20 számú ajánlására, amely kifejezetten azért született meg, hogy a fiatalkorúak bűnelkövetésére adandó új, korszerű válaszokat kidolgozva adjon útmutatást Európa államainak. Ezek között az életkorhatárok felfelé kitolódásának elismerése, rugalmasabb kezelésének sürgetése (11. pont) is megtalálható. A hivatkozott 11. pont pedig a magyar büntetőjogban fiatal felnőttként meghatározott bűnelkövetőkkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat szempontjából bír jelentőséggel. A 11. pont szerint:

Figyelembe véve a felnőtté válás időszakának a meghosszabbodását, lehetővé kellene tenni, hogy a 21 évesnél fiatalabb fiatal felnőttek a fiatalkorúakhoz hasonló bánásmódban részesüljenek és velük

szemben ugyanolyan intézkedéseket alkalmazzanak, ha a bíró úgy ítéli meg, hogy még nem olyan érettek és cselekményükért nem annyira felelősek, mint valóban felnőtt társaik.

A felülbírált ügyben a vádlott beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága, a bűncselekmény elkövetésekor fennálló 20 éves életkora és éretlen személyisége alapot ad az elsőfokú bíróság büntetés kiszabása ártértékeléséhez.

A Fővárosi Ítéltábla szem előtt tartva az Európa Tanács ajánlását azt állapította meg, hogy indokolt volt az elsőfokú bíróság részéről a büntetés kiszabás során az enyhítő szakasz alkalmazása, de annak mértéke a fentiek miatt nem volt elégséges, ezért a másodfokú bíróság a Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontjának teljeskörű kimerítésével állapította meg az e szakasz alkalmazásával kiszabható legkisebb mértékű, öt éves büntetést. A fenti elvek mentén indokoltnak látta az irányadó fegyház fokozat megváltoztatását is, és a Btk. 35. § (2) bekezdés alapján a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb - börtön - végrehajtási fokozatot állapított meg.

Az így megváltoztatott büntetés alkalmas a büntetés speciális és generális preventív céljainak biztosítására, tetterányos, megfelelően kifejezi a bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, a vádlott társadalomra veszélyességét és összhangban áll az egyéb súlyosító és enyhítő tényezőkkel is.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2020. év január hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 26.B.531/2019/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.243/2019/10. számú ítéletében foglalt változások mellett a vádlott tekintetében jogerőssé vált.

Budapest, 2020. év január hó 14. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő